

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1421/2004,

19. juuli 2004,

millega muudetakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikke eeskirju ja korda kehtestavat määrust (EÜ) nr 2792/1999

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

säästva arengu strateegia kohta. Kõnealuse strateegia rakendamisega kaasneb vajadus muuta määrust (EÜ) nr 2792/1999.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

- (4) Vee-elusressursside kaitse ja arendamine ei käsitle üksnes merel võetavaid meetmeid, vaid samuti ja eelkõige sisevetel anadroomsete ja katadroomsete liikide osas võetavaid meetmeid. Seoses sellega on eriti olulise tähtsusega rändeteede ja kudemisalade taastamine ja taasavamine.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,⁽¹⁾

- (5) Soodustada ei tohiks nõudluse tõenäolist kasvu ületavat mis tahes ülemäärast tootmist. Rakendada tuleb paremaid turundusstrateegiaid, kuid sageli puudub usaldusväärne statistika kala tarbimise kohta, nagu ka turgude majandusanalüüs ja akvakultuuritoodete turustamine.

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrus (EÜ) nr 2792/1999⁽²⁾ näeb ette sätted vee-elusressursside kaitse ja arendamise ning ühenduse akvakultuurisektori arendamise kohta.

- (6) Kahjulike vetikate õitsemise on üks tõsisemaid ohte, mis ähvardab koorikloomade kasvatamise tulevikku Euroopas. Mõnikord võib õitsemise kesta erakordselt kaua või ilmnedagi kõrghooajal ning kahju kannatanud koorikloomade kasvatajatele kompensatsiooni maksmine võib olla õigustatud, välja arvatud nähtuse korduva ilmnemise puhul.

- (2) Ühenduse õigusaktides kehtestatakse võimalus vanametalliks lammutamise lisatoetuse määramiseks, kui kohaldatakse taastamiskava. Sellisel juhul, või kui komisjoni või liikmesriikide poolt vastu võetud erakorralised meetmed võivad omada sarnast toimet, tuleks samuti suurendada abi neile laevapere liikmetele, kes on nimetatud plaani või meetmete tulemusena sunnitud kalastamisest loobuma. Sama tuleks kohaldada laevapere liikmetele, kes kaotavad oma töö taastamiskava või erakorraliste meetmete vastuvõtmise tulemusena, ilma et laev lammutataks vanametalliks.

- (7) Kõnealuse tööstusharu alase teadmistebaasi suurendamine hõlmab kasvatamise kõiki aspekte ning on akvakultuuri jaoks väga oluline. Sel eesmärgil eraldatud vahendite ebapiisavuse tõttu on oluline edendada veelgi akvakultuuri rakendusuringuid ja tehnoloogia arendamist, suurendades kõnealuse valdkonna riikliku rahastamise võimalusi ning edendades eraalgatust.

- (3) 19. septembril 2002. aastal esitas komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatise Euroopa akvakultuuri

- (8) Akvakultuuriettevoitteid tuleks julgustada parandama oma keskkonnategevuse tulemuslikkust ning töötama vabatahtlikult välja keskkonnakaitsele õigusaktidega kehtestatud miinimumnõuetest rangemaid algatusi.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 1. aprillil 2004 (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 639/2004 (ELT L 102, 7.4.2004, lk 9).

(9) Selleks, et säilitada riigiabi andmine akvakultuuri hooldelaevadele, on vaja teha selget vahet nende laevade ja kalavarude tõhusat kaitset ja säästvat kasutamist ühise kalanduspoliitika alusel käsitleva nõukogu 20. detsembri 2002 määruses (EÜ) nr 2371/2002⁽¹⁾ nimetatud kalalaevade vahel, kuna mõned kalalaevad on kasutusel ainult akvakultuuris, kuid neid võib uuesti kalastustegevuses kasutama hakata.

(10) Püügikoormuse lõpliku vähendamise soodustamiseks nõukogu vastuvõetud taastamiskava või komisjoni või liikmesriikide vastuvõetud erakorraliste meetmete korral ei tohi nõuda nimetatud plaani või meetmetega hõlmatud laevadele eraldatud toetuste tagastamist.

(11) Kui laev peab taastamiskava korral püügivahendid välja vahetama, peaks olema võimalik pidada püügivahendite esmast väljavahetamist abikõlblikuks kuluks.

(12) Ühenduse laevadelt võidakse nõuda akustiliste hoiatusseadmete kasutamist teatud kalanduses, et vähendada vaalaliste tahtmatut püüdmist ja tapmist. Sellise kohustuse täitmisega seotud kulud peaksid kuuluma abikõlblike moderniseerimiskulutuste hulka.

(13) 1970. aastate lõpus alanud ametiasutuste akvakultuuri toetav sekkumine on soodustanud tootmise kasvu, kuid tänapäeval on olukord muutunud ning mõnesid harusid ohustab ületootmine. Sellest tulenevalt tuleks Kalanduse Arendusrahastu programmide akvakultuuri meetmete raames kehtestada uued prioriteedid ning teatud juhtudel tuleks toetuste suurust vähendada.

(14) Kalakasvatuse mõned vormid võivad olla ökoloogiliselt kasulikud, seostades majandustegevust märgalade kaitsmise ja arendamisega. Sellistel juhtudel on riikliku toetuse suurendamine õigustatud.

(15) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 2792/1999 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Nõukogu määrust (EÜ) nr 2792/1999 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 10 lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

“a) varustus- ja moderniseerimiskulud ei ole abikõlblikud viie aasta jooksul pärast riigiabi andmist asjaomase laeva ehitamiseks, välja arvatud laevaseiresüsteemide seadmed või akustilised hoiatusseadmed.”

2. Artikli 12 lõikele 3 lisatakse järgmine punkt:

“e) Juhul kui nõukogu võtab vastu taastamiskava või komisjon või üks või mitu liikmesriiki võtavad vastu erimeetmeid või erakorralisi meetmeid, võib punktides b ja c viidatud toetuste ülemmäära suurendada 20% võrra. Peale selle ei kohaldata punktis b sätestatud nõuet, et laev, mille pardal laevapere liikmed töötasid, peaks olema püügitegevusest lõplikult kõrvaldatud.”

3. Artikli 12 lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

“c) lõike 3 punktis b või lõike 3 punktis e osutatud hüvitis makstakse tagasi *pro rata temporis* põhimõttel, kui hüvitis-saajad hakkavad taas kaluritena töötama vähem kui ühe aasta jooksul pärast hüvitise saamist.”

4. Artikli 13 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

“a) vee-elusressursside, sealhulgas mageveevarude kaitsesele ja arendamisele, v.a asustamisele, suunatud tegevus;”

5. Artikli 15 lõike 3 punkt n asendatakse järgmisega:

“n) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse, sealhulgas statistika ja majandusanalüüsi parandamine.”

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

6. Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

“1a. Liikmesriigid võivad anda rahalist hüvitist koorikloomade kasvatajatele, kui koorikloomade saastumise tõttu toksiini tootva planktoni arvukuse suurenemise läbi või merelisi biotoksiine sisaldava planktoni olemasolu tõttu on inimeste tervise kaitseks vaja püüki peatada rohkem kui neljaks järjestikuseks kuuks, või kui müügi kõrghooajal püügi peatamise tulemusena kantud kahjud moodustavad rohkem kui 35 % asjaomase ettevõtte aastakäibest, mida arvutatakse nimetatud ettevõtte eelmise kolme aasta keskmise käibe alusel. Püügi peatamise korral võib hüvitist anda kokku mitte rohkem kui kuue kuu ulatuses ajavahemikuks alates nõukogu 19. juuli 2004 a. määruse (EÜ) nr 1421/2004, (*) millega muudetakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikke eeskirju ja korda kehtestavat määrust (EÜ) nr 2792/1999 jõustumisest kuni 2006. aasta lõpuni.

(*) ELT L 260, 6.8.2004, lk 1.”;

b) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

“Ühele liikmesriigile makstav FIFGi rahaline toetus seoses lõigetes 1, 1 a ja 2 nimetatud meetmetega kogu ajavahemikuks 2000–2006 ei tohi ületada suuremat järgmisest kahest summast: 1 miljon eurot või 4 % asjaomase liikmesriigi sektorile ettenähtud ühenduse rahalisest abist.”;

c) lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

“Kui nõukogu võtab vastu taastamiskava või kui komisjon või üks või mitu liikmesriiki võtavad erakorralisi meetmeid, ei kohaldata artikli 10 lõike 3 punkti b alapunkti ii.”;

d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Püügitegevuse ja akvakultuuriga seotud tegevuse pidev hooajaline peatamine ei ole hüvitisekõlblik vastavalt lõigetele 1, 1 a, 2 ja 3.”.

7. Artikli 17 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

“Väikese ulatusega rakendusuringute alased algatused, mille kogumaksumus ei ületa 150 000 eurot ja mille kestus ei ületa kolme aastat, ning mida teostab ettevõtja, teadus- või tehnikaasutus, kutseorganisatsiooni esindaja või muu pädev asutus, on abikõlblikud kui katseprojektid, eeldusel, et nad

aitavad kaasa ühenduse akvakultuuri säästva arengu eesmärkide saavutamisele.”

8. III lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 1.4 alapunkt a asendatakse järgmisega:

“a) Laevad peavad olema kantud ühenduse kalalaevade registrisse vähemalt viis aastat, välja arvatud laevaseiresüsteemide seadmed või akustilised hoiatusseadmed. Laeva omaduste muutmistest tuleb teatada nimetatud registrile ning laevade moderniseerimisel peab nende mõõtmine toimuma vastavalt ühenduse sätetele.”;

b) punkti 1.4 alapunkti b muudetakse järgmiselt:

— alapunkti iii muudetakse järgmiselt:

“iii) töö- ja ohutustingimuste parandamine ja/või”;

— lisatakse järgmine alapunkt:

“iv) akustiliste hoiatusseadmete ostmise vastavalt nõukogu 26. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 812/2004 vaalaliste tahtmatu püügi suhtes kalanduses kohaldatavate meetmete kohta; (*)

(*) ELT L 150, 30.4.2004, lk 12.”;

— viimane lõik asendatakse järgmisega:

“Ilma et see piiraks artikli 16 lõike 2 kohaldamist, ei loeta püügivahendite asendamise kulusid abikõlblikuks, välja arvatud juhul kui laev kuulub taastamiskava alla ja on kohustatud lõpetama oma osaluse asjaomases kalastustegevuses ning püüdma muid liike teistsuguste püügivahenditega. Sellisel juhul võib komisjon otsustada, et kalastusvahendite esmane väljavahetamine võidakse lugeda abikõlblikuks kuluks, kui taastamiskava on püügivõimalusi märkimisväärselt vähendanud.”;

c) punkti 2.1 esimene lause asendatakse järgmisega:

“FIFGi abi kõlblikud võivad olla vee-elusressursside kaitseks ja arendamiseks paigaldatud püüsi- või teisaldatavate vahenditega, jõgede ja järvede, sealhulgas kudemisalade, puhastamisega ja siirdekaldade üles- ning allavoolu rände soodustamisega ning projektide teadusliku seirega seotud kulutused.”;

d) punkt 2.2 asendatakse järgmisega:

kondades sotsiaalse ja keskkonnaalase koosluse säilitamise seisukohast;

“2.2. Akvakultuur

a) Käesolevas määruses kasutatakse järgmist mõistet:

iii) olemasolevate ettevõtete moderniseerimist;

akvakultuur – veeorganismide kasvatamine või viljelemine tehnoloogiate abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas ulatuses, kui looduslik keskkond seda võimaldab; organismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara hulka kogu kasvatus- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;

iv) akvakultuuri soodustamiseks mõeldud käesoleva määruse artiklite 14 ja 15 reguleerimisalasse kuuluvaid meetmeid;

v) tehistingimustes kasvatatavate liikide mitmekesistamist;

b) intensiivse kalakasvatuse projektide teostajad edastavad korraldusasutusele koos riigiabi taotlusega nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ keskkonnamõju hindamisest teatavate era- ja riiklike projektide puhul (*) IV lisas sätestatud teabe. Korraldusasutus otsustab, kas projekt tuleb esitada hindamiseks vastavalt nimetatud direktiivi artiklitele 5–10. Riigiabi määramise korral on keskkonnamõju hindamist võimaldava teabe kogumise kulud ning kõik hindamiskulud abikõlblikud FIGi raames;

f) erandina IV lisa punkti 2 tabeli 3 grupi 3 veerust ning ilma et see piiraks äärepoolseimate piirkondade osalusmäärasid, kohaldatakse järgmisi osalusmäärasid;

i) investeeringute korral, mis on seotud keskkonnamõjude olulisele vähendamisele kaasa aitavate tehnikate kasutamisega, või on seotud keskkonnale kasulikku mõju avaldavate kalakasvatuseprojektidega, on eraisikust hüvitisasaajate (C) osalus vähemalt 30 % abikõlblikust kulust eesmärgi 1 piirkondade puhul ja vähemalt 50 % teiste piirkondade puhul. Keskkonnale kasuliku mõju hindamine toimub projekti teostaja kulul ning seda kontrollib korraldusasutus. Riigiabi määramise korral on hindamiskulud abikõlblikud FIGi raames;

c) abikõlblikud on nii akvakultuuri ettevõtete esialgsed kulud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 761/2001 organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) (**) loodud ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemiga liitumiseks kui ka investeeringud veeringlusega seotud paigaldus- või parandustöödesse akvakultuuri ettevõtetes ja hooldelaevadel;

ii) investeeringute korral, mis on seotud punktis e toodud prioriteetide nimekirja mittekantud uute intensiivse kalakasvatusega tegelevate kasvanduste ehitamisega, peab eraisikust hüvitisasaajate (C) osalus moodustama vähemalt 50 % abikõlblikust kulust eesmärgi 1 piirkondade puhul ja vähemalt 70 % teiste piirkondade puhul.

d) nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (***) artikli 3 punktis c määratletud kala-laevu ei loeta hooldelaevadeks isegi juhul, kui neid kasutatakse üksnes akvakultuuris;

e) eelistatakse järgmisi Kalanduse Arendusrahastu (FIG) programmide akvakultuuri käsitlevaid meetmeid:

i) keskkonnamõjusid olulisel määral vähendavate tehnikate väljatöötamist;

ii) selliste traditsiooniliste akvakultuuritegevuste tõhustamist, mis on olulised teatavates vald-

(*) EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

(**) EÜT L 114, 24.4.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

(***) EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. juuli 2004

Nõukogu nimel

eesistuja

C. VEERMAN
